

Коельйо Пауло

Біографія

Народився 24.08.1947 року в Ріо-де-Жанейро, Бразилія

Бразилець Пауло Коельйо — один з найбільш непересічних письменників у світі.

З 1988 року, з моменту виходу знаменитого "Алхіміка", його романи, перекладені на 52 мови, входять в розряд культових і на сьогоднішній день вже продано більше тридцяти п'яти мільйонів книг в 140 країнах світу.

Пауло Коельйо народився в Ріо-де-Жанейро в 1947 році, в родині інженера. З дитинства він мріяв стати письменником. Але в 60-е роки в Бразилії мистецтво було заборонено військовою диктатурою. У той час слово "художник" було синонімом слів "гомосексуаліст", "комуніст", "наркоман" і "нероба". Турбуючись про майбутнє сина і намагаючись захистити його від переслідувань влади, батьки відправляють 17 річного Пауло в психіатричну лікарню. Вийшовши з лікарні, Коельйо стає хіпі. Він читає все без розбору — від Маркса і Леніна до "Бхагават-гіти". Потім, засновує підпільний журнал "2001", в якому обговорюються проблеми духовності, Апокаліпсис. Крім цього Пауло пише тексти анархічних пісень. Зірка року Raul Seixas, бразильський Джим Моррісон, зробив їх такими популярними, що Коельйо відразу стає багатим і знаменитим. Він продовжує шукати себе: працює журналістом у газеті, намагається реалізуватися в театральній режисурі і драматургії.

Але незабаром теми його віршів привернули увагу влади. Коельйо звинувачують у підривній антиурядовій діяльності, за що тричі заарештовують і піддають тортурам.

Вийшовши з в'язниці, Коельйо вирішує, що настав час зупинитися і стати нормальною людиною. Він перестає писати і робить кар'єру в CBS Records. Але в один прекрасний день його звільняють без всяких пояснень.

І тоді він вирішує відправитися подорожувати. Випадкова зустріч в Амстердамі приводить його в католицький орден RAM, створений у 1492 р. Тут Пауло навчився розуміти мову знаків і ознак, що зустрічаються на нашому шляху. Згідно з ритуалом шляху, орден направляє його у паломницьку подорож в Сантьяго де Компостелла. Подолавши 80 кілометрів по легендарної стежці паломників, Коельйо описав цю подорож у своїй першій книзі "Паломництво", виданої в 1987 році. Незабаром за нею пішла і друга — "Алхімік", що принесла авторові світову популярність.

"Алхімік" до сих пір залишається найбільш продаваною книгою в історії Бразилії і навіть згадується в Книзі рекордів Гіннеса. У 2002 році португальський "Журнал де Летрас", авторитетне видання в області місцевої літератури і літературного ринку, оголосив про те, що кількість проданих примірників "Алхіміка" перевищує кількість проданих примірників будь-якої іншої книги, написаної на португальському за всю історію розвитку цієї мови.

У травні 1993 року видавництво "ХарперКоллінз" випустило 50 000 примірників "Алхіміка", що далеко перевершує початкові тиражі всіх інших бразильських книг,

коли-небудь виходили в Сполучених Штатах. Джон Лоудон, виконавчий директор "ХарперКоллінз", на церемонії випуску тиражу сказав: "Це все одно, що прокинутися на світанку і побачити, як сходить сонце, поки увесь інший світ ще спить. Зачекайте, поки всі прокинуться і теж побачать сонце". Такий ентузіазм з боку "ХарперКоллінз" вельми порадував Пауло. "Для мене це особливий момент", — сказав він. Видавець на церемонії додав: "Сподіваюся, що історія публікації цієї книги в США виявиться такою ж довгою, захоплюючою і успішною, як і саме це оповідання".

Десять років тому, в 2002 році, Джон Лоудон написав Пауло: "Алхімік" у нашому видавництві став однією з найважливіших книг останніх років. Ми пишаємося цією книгою і її успіхом. Історія її успіху у нас — під стати самої історії, описаної в цій книзі!" У план ювілейних урочистостей на честь першої публікації видавництво "ХарперКоллінз" включило випуск міжнародної версії книги, призначеної для задоволення попиту постійно зростаючої армії її прихильників по всьому світу.

Джулія Робертс: "Це наче музика! Те, як він пише, — це чудово!" ("Пауло Коельо, Алхімік слова", документальний фільм, виробництво Діскавері/Поло де Ймахем).

Мадонна: "Алхімік" — чудова книга про магію, мрії і скарби, які ми шукаємо скрізь, а знаходимо у себе на порозі" (інтерв'ю німецькому журналу "Зонтаг-Актуэль").

До публікації в США "Алхімік" виходив у невеликих іспанських і португальських видавництвах. В Іспанії книжка не входила в список бестселерів до 1995 р. Сім років потому Видавнича гільдія Іспанії написала, що "Алхімік" ("Эдиториал Планета") стала кращою продаваною книгою 2001 року в Іспанії. У 2002 році іспанське видавництво підготувало беспрецедентний випуск зібрання творів Пауло Коельо. В Португалії, де розійшлося більше мільйона екземплярів його книг, Коельо також вважається самим продаваним автором ("Эдиториал Пергаминьо").

Моніка Антунес, яка співпрацювала з Пауло з 1989 року, після того, як прочитала дві його книги, в 1993 році разом з Карлосом Едуардо Ранхелем заснувала в Барселоні літературна агенція "Сан-Джорді Асосиадос" з метою продажу прав на твори Коельо.

У травні того ж року, після публікації "Алхіміка" в Сполучених Штатах, Моніка запропонувала твір кільком міжнародним видавцям. Першим права набуло норвезьке видавництво "Екс лібріс". Його власник, Ойвинд Хаген, писав Моніці: "Ця книга справила на мене сильне і глибоке враження". Кілька днів потому власниця щойно заснованого видавництва "Анн Кар'єр Едисъон" писала в листі-Моніці: "Це дивовижна книга, і я хочу зробити все від мене залежне, щоб вона стала бестселером у Франції".

У вересні 1993 року "Алхімік" очолив список бестселерів Австралії. "Сідней Морнінг Геральд" заявив: "Це книга року. Чарівний приклад безмежного витонченості і філософської глибини".

В квітні 1994 року "Алхімік" вийшов у Франції ("Анн Кар'єр Едисъон"). У пресі він отримав прекрасні відгуки, а читаюча публіка прийняла книгу з захопленням. Так "Алхімік" почав сходження по списку бестселерів. За два дні до Різдва Анн Кар'єр писала Моніці: "Посилаю вам в подарунок список бестселерів з Франції. Ми на першому місці!" В кожному французькому списку ця книга перебувала на першому

місці, де і протрималася п'ять років. Після такого феноменального успіху у Франції книги Пауло Коельо перестали бути суто літературним явищем і, заручившись підтримкою Європи, почали свій тріумфальний хід по всьому світу.

З тих пір кожен з шести романів Коельо, перекладених на французьку мову, встиг очолити списки бестселерів, утримуючи позиції протягом кількох місяців. Одного разу три романи одночасно очолювали кращу десятку.

Роман "Біля річки Пьедра я сиділа і плакала", опублікований в Бразилії видавництвом "Рокка", підтвердив міжнародний статус письменника. У цій книзі Пауло звертається до жіночої сторони людської природи.

У 1995 році "Алхімік" був опублікований в Італії ("Бомпьяни") і тут же зайняв першу позицію в списку бестселерів. В наступному році Пауло Коельо був удостоєний двох престижних італійських премій — "Супер Грінцане Кавур" і "Флаіано Інтернешнл".

В 1996 році "Едиториал Обжетива" отримала права на книгу "П'ята гора", заплативши аванс в мільйон доларів — найбільший з усіх, що коли-небудь отримували бразильські автори. У тому ж році Пауло був удостоєний звання "Chevalier des Artes et des Lettres ", а Філіп Дуст-Блазі, міністр культури Франції, заявив: "Ви стали алхіміком для мільйонів читачів. Ваші книги творять благо: вони спонукають нас мріяти і ведуть на пошуки духовної істини". У тому ж 1996 році Коельо був призначений особливим радником програми ЮНЕСКО "Духовні точки дотику і міжкультурні діалоги".

У тому ж році "Алхімік" був опублікований і в Німеччині ("Диогенес"). У 2002 році видання у твердій обкладинці побило всі рекорди, протримавшись більше шести років в списку бестселерів журналу "Дер Шпігель".

У 1997 році на Франкфуртському книжковому ярмарку його видавці разом з представниками "Диогенес" і "Сан-Хорді" влаштували вечірку на честь Пауло і в честь наступної тоді ж міжнародної публікації "П'ятої гори". Це сталося в березні 1998 року, і головні урочистості проходили в Парижі. Пауло привів у захват його успіх у Книжковому салоні ("Салон дю Лівр"), де він підписував свої книги протягом семи з гаком годин. Його французький видавець, Анн Кар'єр, організувала в його честь вечір в музеї Лувр. Цей вечір відвідали кілька сотень знаменитостей і журналістів.

У 1997 році Коельо опублікував свою чергову книгу — "Підручник воїна світла", збори філософських думок, що допомагають нам відкрити воїна світла в самих собі. Мільйони читачів оцінили цю книгу по достоїнству. Вперше вона була опублікована в Італії ("Бомпьяни"), де мала приголомшливий успіх.

У книзі "Вероніка вирішує померти", опублікованій у 1998 році, Коельо повертається до оповідній манері. Цей роман отримав прекрасні відгуки.

У січні 2000 року Умберто Еко в інтерв'ю для "Фокуса" сказав: "Мені подобається останній роман Коельо. Він і справді справляє на мене глибоке враження". Шинед О'коннор в інтерв'ю "Айріш Сандей Індепендент" зауважила: "Сама неймовірна книга, яку я коли-небудь читала, — це "Вероніка вирішує померти".

Восени 1998 року Пауло здійснив турне по Азії та країнах Східної Європи, почавши його в Стамбулі, проїхавши на Східному експресі через Болгарію і завершивши свій

шлях у Ризі.

Журнал "Лірі" (березень 1999 р.) оголосив його другим з найбільш продаваних авторів 1998 року у всьому світі.

У 1999 році Письменник був удостоєний престижної нагороди "Крістал еуорд". Як було сказано на Міжнародному економічному форумі, "Пауло об'єднав такі різні культури силою слова, чим і заслужив цю нагороду". З 1998 року і донині Пауло залишається почесним членом Міжнародного економічного форуму. У 2000 році його обрали члени правління Швабського фонду соціального підприємництва.

У 1999 році Французький уряд удостоїла його звання кавалера Національного ордена Почесного легіону.

У тому ж році Пауло взяв участь у книжковому ярмарку в Буенос-Айресі, де демонстрував книгу "Вероніка вирішує померти". Відвідувачі відреагували на несподіване присутність Пауло надзвичайно емоційно. Всі засоби масової інформації погодилися, що ніхто з інших авторів не може зібрати таку численну публіку. "Колеги, які працюють на книжковому ярмарку протягом останніх 25 років, стверджують, що не бачили нічого подібного, навіть коли був живий Борхес. Це винятковий випадок. Не думаю, що коли-небудь побачу, як інший письменник викличе таку реакцію. Неможливо описати словами те захоплення, яке Пауло пробуджує в людях", — повідомляє Лідія Марія з V & R. Одного разу черга з охочих отримати автограф вишукувалася за чотири години до призначеного часу, і розпорядники ярмарку погодилися продовжити робочий день, щоб ніхто не пішов розчарованим.

У травні 2000 р. Пауло приїхав Іран і став першим з 1979 року немусульманським письменником, який відвідав країну в рамках офіційного візиту. Його запросив Міжнародний центр діалогу між цивілізаціями. Підраховано, що до цього візиту вже були розпродані мільйони піратських копій його книг (Іран ніколи не підписував міжнародних угод з авторських прав). Пауло Коельо став також і першим немусульманським письменником, що отримав гонорар за видання своїх книг в цій країні. До цього він і сподіватися не міг на такий теплий прийом і широке визнання в країні, так не схожою на країни Заходу. Послухати його і підписати книги прийшли тисячі іранських читачів.

У вересні книга "Диявол і сіньоріта Прим" була опублікована одночасно в Італії ("Бомпьяни"), Португалії ("Пергаминьо") і Бразилії ("Обжектива"). У дні виходу першого тиражу Пауло в своєму будинку в Ріо-де-Жанейро давав десятки інтерв'ю міжнародним засобам масової інформації. В цей же час вперше було публічно оголошено про існування інституту Пауло Коельо, який він разом зі своєю дружиною Христіною Оитисией, заснував у 1996 році. Мета цієї організації — надання допомоги і можливостей до соціальної адаптації незаможним верствам бразильського суспільства, у першу чергу дітям і літнім людям.

У 2001 році книга продовжувала публікуватися по всьому світу і увійшла в списки бестселерів на тридцяти мовах, на які була переведена до того часу.

У 2001 році Пауло був удостоєний БАМБІ, найстарішою і найбільш почесної

нагороди Німеччини. Згідно думку журі, переконання автора в тому, що кожній людині призначено стати "воїном світла" у цьому темному світі, містить глибокий гуманістичний зміст, який придбав особливо трагічне звучання у зв'язку з подіями того року.

У тому ж 2001 році Пауло вперше відвідав Колумбію і взяв участь у книжковому ярмарку Боготи. Тисячі шанувальників, які очікували на прибуття свого кумира, вітали його так бурхливо, ніби перед ними постала якась зірка поп-музики. Пауло закликав до спокою і терпіння, обіцяючи підписати всі книги. Всього за п'ять годин було підписано і продано 4000 примірників.

У вересні Коельо відвідав книжковий магазин "Бордерс" в Лондоні, де також підписував свої книги. За словами розпорядника, Фінна Лоуренса, церемонія підписання "Диявола і синьорити Прим" ("ХарперКоллінз") "безсумнівно стала найбільшою подією року". Її відвідали жителі всіх п'яти континентів — гості з Японії, Пакистану, Анголи, Америки та всіх європейських країн. У листопаді Коельо відправився до Мексики, де його годинами чекали тисячі читачів на книжковому ярмарку в Гвадалахарі.

На початку 2002 року Пауло вперше приїхав в Китай, де відвідав Шанхай, Пекін і Нанкін, взявши участь в різних заходах, у тому числі роздачі підписів і зустрічах із читачами.

25 липня 2002 року Пауло Коельо став членом Бразильської літературної академії (ABL). За спільною згодою йому надали крісло номер 21. Мета цієї академії, штаб-квартира якої знаходиться в Ріо-де-Жанейро, — збереження бразильської культури і мови. Відразу ж після обрання Пауло отримав більше трьох тисяч листів від читачів і став головним об'єктом новин по всій країні. Коли письменник виходив у той день на вулицю, шанувальники, які зібралися біля дверей його будинку, зустріли його оплесками. Незважаючи на палке визнання з боку мільйонів, Коельо часом піддавався нападкам з боку деяких літературних критиків, бо обрання в члени Академії і стало таким важливим громадським подією.

У вересні 2002 року Пауло викликав справжню сенсацію, відправившись в Росію з п'ятьма своїми книгами, які одночасно потрапили в список місцевих бестселерів: "Диявол і синьорита Прим" (перший номер), за яким слідували "Алхімік", "Книга Воїна Світла", "Вероніка вирішує померти" і "П'ята гора" (видавництво "Софія"). Всього лише за два тижні в Росії було продано понад 250 000 екземплярів його книг, а за рік — в цілому більше мільйона. За словами комерційного директора мережі М Д К, церемонія підписання книг тут набула найбільш широкого масштабу. "Ми ніколи не бачили, щоб стільки читачів приходили для того, щоб їх улюблений автор залишив на книгах свій підпис. Ми провели безліч заходів у нашому книжковому магазині. Перш нас відвідували такі впливові гості, як экс-президенти Єльцин і Горбачов і навіть нині чинний президент Путін, але стільки відвідувачів у нас ніколи не збиралося. Це було воістину неймовірне подія. Довелося навіть відмовляти сотням читачів, які намагалися приєднатися до величезному натовпі".

У жовтні 2002 року Пауло отримав нагороду Planetary Arts (Планетарних мистецтв) Будапештського клубу у Франкфурті, де в його честь колишній президент США Білл Клінтон виголосив хвалебну промову.

Пауло постійно підтримує зв'язок із засобами масової інформації за допомогою численних інтерв'ю, а також статей в газетах і журналах. За кілька років він написав безліч статей і нарисів для всіх найбільш впливових видань.

У березні 1998 року Коельо став вести щоденну колонку в бразильській газеті "Про Глобо". Вона користувалася таким успіхом серед читачів, що "Сант-Хорді" запропонувало йому вести колонки і в інших міжнародних виданнях. Чотири роки потому вони досі публікуються в таких газетах, як мексиканська "Реформа".

Колонки Коельо регулярно виходили в "Корр'єре делла Сера" (Італія), "Ель Семаналь" (Іспанія), "Та Неа" (Греція), "ТВ-Херен + Зеен" і "Велт ам Зоннтаг" (Німеччина), "Анна" (Естонія), "Зверцadlo" (Польща), "Ель Універсо" (Еквадор), "Ель Насьональ" (Венесуела), "Ель Еспектадор" (Колумбія), "Чайна Дейлі Таймс" (Тайвань) і багатьох інших періодичних виданнях.

Бібліографія:

- "Паломництво" або "Дневние мага", 1987
- "Алхімік", 1988, рос.пер. 1998
- "Брида", 1990
- "Валькірії", 1992
- "Мактуб", 1994
- "Біля річки Ріо-Пьедра села я й заплакала..." , 1994, рос. пер. 2002
- "П'ята гора", 1996, рос.пер. 2001
- "Книга Воїна Світла", 1997, рос.пер. 2002
- "Любовні листи пророка", 1997
- "Вероніка вирішує померти", 1998, рос.пер. 2001
- "Диявол і сеньйорита Прим", 2000, рос.пер. 2002
- "Батьки, сини й діди", 2001
- "Одинадцять хвилин", 2003, рос.пер. 2003

Пауло Коельо удостоєний безлічі престижних нагород:

- "Prix Lectrices d Elle" (France '95)
- "Knight of Arts and Letters" (France '96)
- "Flaiano International Award" (Italy '96)
- "Super Grinzane Cavour Book Award" (Italy '96)
- "Golden Book" (Yugoslavia '95, '96, '97, '98, '99 and 2000)
- Finalist for the International IMPAC Literary Award" (Ireland, '97 and 2000)
- "Comendador Ordem de do Rio Branco" (Brazil '98)
- "Crystal Award" by the World Economic Forum ('99)
- "Golden Medal of Galicia" (Spain, '99)
- "Chevalier de l'ordre national de la Legion легіону" (France '99)
- "Crystal Mirror Award" (Poland , 2000)

- "Dialog of Cultures" awarded by the Club of Budapest" (Germany, 2001)
- "XXIII Premio Internazionale Fregene" (Italy, 2001)
- "Bambi 2001 Award" (Germany, 2001)